

pathi. Men jeg beklager, at man slet ikke har set sig istand til at gjøre Noget i den Henseende. Naar jeg erindrer mig den ærede Forslagsstillers Udtalelser under 1ste Behandling, var det jo hans Grund til ikke at optage disse Bestemmelser, at man ved at gjøre Sligt vilde krænke Principerne. Der var visse Principer, som maatte faaes fast, og som man her ikke kunde vige bort fra, og saadanne Bestemmelser som disse maatte derfor henvises til Vedtægterne. Det var den Trost, vi fik ved 1ste Behandling. Smidlertid foretkommer det mig, at min ærede Nabo (Ogenbøl) stundom omgaas lidt usofsigtig med Principerne; thi naar den høitærede Minister taler om Principerne, mener han, at man dog nok kan se bort fra Et og Andet i den Anledning, eller mener med andre Ord, at man saa ikke behøver at tage det saa nøie. Men er det ikke nødvendigt i en Retning, kunde det maaske ogsaa lade sig gjøre at se bort herfra i en anden Retning, og saa vilde man i ethvert Tilfælde opnaa Noget, der havde større praktisk Betydning end det, der nu er Tale om; thi der er Trang til meget Andet end det, der indeholdes i Lovforslaget. Dernæst har det ærede Medlem for Horsens (Søfsen) talt om Vædringsforslaget under Nr. 2, og jeg maa tilstaa, at jeg er af den Mening, at dette Vædringsforslag i høi Grad trænger til nærmere Eftersyn. Naar man læser det opmærksomt igennem, kan man ikke komme til nogen anden Mening end den, at dets Indhold er meget uheldigt. Naar der saaledes staar, at der i hvert enkelt Tilfælde skal træffes Bestemmelse om, i hvilken Eiendom Næringsbruget skal drives, leder det naturligt til den Tanke, at det er Kommunalbestyrelsen, der udpeger Eiendommen, medens Meningen jo aabenbart skal være den, at den, der begjærer Næringsbevist for at drive en saadan Næringsbrug, skal paapege Eiendommen, og saa skal Kommunalbestyrelsen godkjende denne. Saa staar der videre, at der skal træffes Bestemmelse om, hvilke Lokaler i Eiendommen der dertil skal og maa benyttes. Jeg er noget i Forlegenhed med, hvorledes man skal forstaa dette. Ganske i Forbigaaende vil jeg sige, at „skal“ burde paa Dansk hedde „skulle“; men det er en Skolemeisterbemærkning, som jeg ikke lægger videre Vægt paa. Men hvad skal der forstaaes ved „skal og maa“? Hvad betyder hvert af disse Ord for sig? Er det ikke Meningen, at det tillige skal billiges, i hvilket Lokale Næringsbruget maa drives, i hvilket Lokale det skal være tilladt at drive Næringsbruget? Jeg antager, det maa være Betydningen; men er det Meningen, maa aabenbart Vædringsforslaget under Nr. 2, hvis det nu vedtages, undergaa henfigtsmæssige Vædringer under Sagens følgende Behandling.

Jeg er meget i Tvivl om, hvorvidt det skulde være rigtigt at vedtage Lovforslaget; thi det, der her bydes, og som oveniåbent kommer i Strid

med adskillige Grundsætninger, er overmaade Lidet, og jeg vilde nødig, at man ved at vedtage dette Lovforslag, hvis Virkninger ville ligge i en fjernt Fremtid, skulde slaa sig til No med, at nu har man gjort Noget i den Henseende.

Ordføreren (Ogenbøl): Jeg kan jo ikke ganske modtage de Bemærkninger, som min ærede Sidemand (Fischer) kom med i dette Debatt. Jeg veed meget vel — det erindrer jeg fra 1ste Behandling — at han var i høi Grad misfornøiet med, at der ikke her forelaa et meget omfattende Lovforslag, som bevægede sig paa alle mulige af Lovgivningens Gebeter; det vilde altsaa ikke alene være med Hensyn til Nøtigheden til at drive et Næringsbrug eller have Borgerklub, men der skulde ogsaa tages grumme mange andre Ting ind derunder. Jeg tror, at det ved Sagens 1ste Behandling blev imøbegaaet, og der blev da udtalt de Grunde, hvorfor man ikke saaledes kunde samle en hel Del Dunster og Anstuelser sammen og putte dem ind i et fælles Lovforslag. Den Bemærkning, at jeg ikke var mere nøieregnende med Principerne i andre Henseender, end jeg havde været det ligeoverfor den høitærede Minister, kan jeg ikke gaa ind paa. Den ærede Læse mente, at, naar jeg ikke tog det saa nøie med Principet, kunde man meget godt have udarbejdet et Lovforslag eller udarbejdet i dette Lovforslag det, som var antydet i det ærede Mindretals Bemærkninger under Nr. 2, 3 og 4. Ja, man kunde ganske vist meget godt gjøre det, men det vilde da blive et Lovforslag, som vilde komme til at se høist besynderligt ud, og som vistnok vilde have mødt mange baade formelle og reelle Indsigelser. Naar det f. Ex. siges under Nr. 3, at den nu gjældende Lovbestemmelse om, at, naar Forbrydelsen er begaaet i mere eller mindre beruset Tilstand, gives der Formildelse i Straffen, skulde vi opheve ved dette Lovforslag, saa maatte jo Titlen forandres derhen, at det ikke alene blev Forslag til Lov om Lillæg til Loven af 29de December 1857 om Haandværk og Fabrikdrift, men Titlen vilde blive meget længere end hele Lovforslaget, idet den ogsaa maatte lyde: Forslag til Lov om Lillæg til Straffeloven af 10de Februar 1866. Det var da nødvendigt; thi det er jo et Forhold, som aldeles ikke kommer Næringsvæsenet ved; ikke i fjerneste Maade. Saa kunde man jo muligt tage det med, naar man vilde tage saadanne Bestemmelser op i et Lillæg til Næringsloven, hvor der dog ellers blot er Spørgsmaal om at træffe forandrede Bestemmelser med Hensyn til Glycerolsæren af særegne Næringsbrug; jeg forstaaer ikke, hvorledes man i en saadan Sammenhæng skulde kunne komme ind paa de almindelige Strafferegler, i Straffelovens § 46 tror jeg, om, at de, der ere berusede, ere mindre tilregnelige og mindre strafbare end Andre. Og det Samme vil jeg svare, hvad Punkt Nr. 2 angaar. Min ærede Kollega